

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΜΕΤΕΧΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΡΟΔΩ “ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟΝ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΑΣ” .

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετέσχεν ἀπὸ Τετάρτης 28ης Σεπτεμβρίου/ 11ης Ὀκτωβρίου ἕως 2ας / 15ης Ὀκτωβρίου 2017 εἰς τό ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ρόδου διοργανωθέν “4ον Διεθνές Συνέδριον τοῦ Δικτύου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν Ποιμαντικὴν Διακονίαν εἰς τὸν χώρον τῆς Ὑγιείας” δι’ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τῆς μοναχῆς Εὐφημίας, διακονούσης εἰς τό Γραφεῖον Διαδικτύου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τό Συνέδριον τοῦτο ἡ ἐν λόγῳ μοναχή ἀνέγνωσε τὸν χαιρετισμὸν τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ρόδου κ. Κύριλλε,

Ἱερώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Κυρίαί, Κύριοι,

Τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων χαιρετίζει μετ’ ἰδιαιτέρας χαρᾶς τὴν ἔναρξιν τοῦ 4^{ου} Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Ποιμαντικῆς, τό ὁποῖον διοργανώνει ἐπιτυχῶς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον εἰς τὸν χώρον τῆς ὑγιείας μέ θέμα: «Ἀναθερμαίνοντας τὴν ἐλπίδα: Ἀνακαλύπτοντας τὴν ἐλπίδα στίς δυσχέρειες τῆς ζωῆς». Χαιρόμεθα ἐπίσης, καθ’ ὅτι τῇ προσκλήσει τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, συμμετέχομεν διὰ πρώτην φοράν εἰς αὐτό τό Συνέδριον.

Ἀναμφισβητήτως ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν τομέα τῆς ὑγιείας ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν καθοριστικὸς καθὼς καὶ πρωτοποριακός, ἐφ’ ὅσον μέ Ἐκκλησιαστικὴν πρωτοβουλίαν ἀπὸ τοὺς πρώτους Βυζαντινοὺς χρόνους ἰδρύθησαν, ἐλειτουργήσαν καὶ συνετηρήθησαν νοσοκομεῖα, ψυχιατρεῖα, λεπροκομεῖα, γηροκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα καὶ ἰδρύματα διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς. Εἶναι γνωστὴ ἡ προσφορά Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὸν τομέα τῆς ὑγιείας, ὅπως τοῦ Μεγάλου Βασιλείου μέ τὴν περίφημον Βασιλειάδα, τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, τῆς Ἀγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας καὶ πολλῶν ἄλλων.

Αὕτη εἶναι ἡ ἔμπρακτος ἐκδήλωσις τῆς ἐντολῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος Αὐτοῦ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος ἡμῶν, καθὼς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός, ἡ ἐσφραγισμένη μέ τό «αἶμα, τό ὕδωρ, τό βάπτισμα» τά

ρεύσαντα ἐκ τῆς πληγῆς, «ἐξ ἧς ἰάθη τό μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος», ἡ πτῶσις τοῦ ὁποίου ἐπέφερε σωματικήν ἀλλά κυρίως ψυχικήν φθοράν. Ἐξ ἄλλου, τό Εὐαγγελικόν μήνυμα «...ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκεψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με» (Ματθ. 35, 36), δέν συγκεντρώνει τήν προσοχήν μας μόνον εἰς τήν ἀσθένειαν τοῦ σώματος, ἀλλά καί εἰς τήν ψυχικήν διαταραχήν, τήν ὁποίαν δύναται νά ὑποστῇ ὁ ἀσθενής μέ ἀνάγκας εἰς ψυχολογικόν καί συναισθηματικόν ἐπίπεδον.

Εἶναι ἰδιάζουσα ἡ ψυχολογία τοῦ ἀτόμου, τό ὁποῖον ὑποφέρει εἴτε ἀπό σωματικές ἢ ψυχικές ἀσθενείας εἴτε ἀπό ἐνδεεῖς κοινωνικές καταστάσεις, ὅπως οἱ πρόσφυγες εἰς τήν ἐποχήν μας, ἐφ' ὅσον ὑπαρξιακά θέματα εὐκόλως κλονίζουν τήν πίστιν καί τήν ἐλπίδα εἰς τόν θεόν, ἐξουθενώνουν τόν ἄνθρωπον καί τόν ὁδηγοῦν εἰς τήν ἀπελπισίαν. Ὅμως μέ τήν χάριν τοῦ θεοῦ, τήν ὁποίαν οἱ Λειτουργοί Του ἡμποροῦν νά μεταδώσουν εἰς τούς συνανθρώπους μας, ὁ πόνος βιώνεται ὡς δωρεά καί ἡ ἀσθένεια ὡς εὐκαιρία, «ἵνα τά τέκνα τοῦ θεοῦ τά διεσκορπισμένα» συναχθοῦν «εἰς ἕν» (Ἰω. 11, 52). Ἡ ἀσθένεια τοῦ σώματος λειτουργεῖ ὡς μέσον ταπεινώσεως εἰς τήν ψυχήν ἐνός πιστοῦ, ἀφήνοντας ἐλευθέραν τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά ὁδηγῇ τόν ἄνθρωπον εἰς τό «κατ' εἰκόνα», ὥστε νά ἡμπορῇ νά κατανοῇ τήν ῥῆσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου» (Κολ. 1, 24).

Ἡ παρουσία ἐπομένως ἐπιστημονικῶς καί πνευματικῶς κατηρτισμένων ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι μεταδίδουν εἰς τούς ἀσθενεῖς τό μήνυμα τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ ὡς μάρτυρές Του, ἡμπορεῖ νά εἶναι καθοριστική διά τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τῶν ἀσθενῶν. Ἡμεῖς ἔχομεν χρέος νά μεταδίδωμεν εἰς τούς συνανθρώπους μας πίστιν καί ἐλπίδα, δεικνύοντες στοργήν καί ἀγάπην, πρό πάντων προσευχόμενοι διά τήν σωτηρίαν των, μέσω μιᾶς προσευχῆς, ἡ ὁποία δέν ἐπικεντρώνεται εἰς ὑλικά ἀγαθά καί πρόσκαιρον συμφέρον, ἀλλά εἰς τήν κραυγήν τοῦ ταπεινοῦ πνεύματος δι' ἄφθαρτα ἀγαθά καί τήν Βασιλείαν τήν οὐράνιον καί αἰώνιον. Εἰς μίαν τοιαύτην ψυχικήν κατάστασιν ὁ πιστός αἰσθάνεται νά ἐπισκηνῶνῃ εἰς αὐτόν ἡ δύναμις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά ἀνακράζῃ ἀγαλλόμενος, ὅπως ὁ ψαλμωδός: «Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι» (Ψαλμ. 39, 1) καί «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου Κύριε» (Ψαλμ. 4, 7).

Ἀναθερμαίνοντες λοιπόν τήν ἐλπίδα ὅτι: «ὁ θερισμός ἐστι πολὺς» (Λουκ. 10,2) ἀλλά καί οἱ ἐργάται εἶναι ἱκανοί, διά νά μεταδώσουν τό σωτηριῶδες μήνυμα τοῦ Ἀναστάτου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναμένομεν μέ ἐνδιαφέρον τάς εἰσηγήσεις τῶν εἰδημόνων.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]